

NÉPLAP

Világ proletárjai egyesüljete!

AZ MDP HAJDÚ-BIHARMEGYEI PARTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

X. ÉVFOLYAM, 169. SZÁM

ÁRA: 50 FILLÉR

KEDD, 1953 JULIUS 21.

A jó munka jutalma: az üdülés

A Magyar Népköztársaság biztosítja a dolgozóknak a pihenéshez és üdüléshez való jogát — mondja az alkotmány 16. paragrafusa. Az alkotmány szavainak az élet beszél. Ezekben a hetekben Debrecenből, megyénk városából és községeiből a dolgozók ezrei utaznak a különböző üdülőhelyekre, hazánk festői szépségű vidékeire, a Balaton mellé, a Mátra, a Mecsek, a Bükk csodálatos tájaira, hogy az ott eltöltött kellemes hetek alatt felüdüljenek, felfrissüljenek és aztán fokozott lendülettel végezzék munkájukat.

Számtalan olyan levél érkezik szerkesztőségünkbe nap-nap után, amelyekben megköszönik dolgozóink a párt és a kormány gondoskodását és beszámolnak élményeikről, az üdülés örömeiről. Ezek a levelek arról tanuskodnak, hogy az üdülés is csak úgy kellemes, úgy örömteli igazán, ha egy esztendő becsületesen, eredményesen végzett munka eredménye, ha nem csupán az alkotmány szavainak megvalósulása, hanem a jó munka jutalmát is érezhetik benne dolgozóink.

„Mi most másodszor érdemeljük ki pártunktól és kormányunktól azt a nagy megüszteletet, hogy az ország egyik legjobb üdülőhelyén, Gallyatevőn nyaralhatunk — írják levelükben Gallyatevőről Fekete Margit és Pálka Lászlóné, a debreceni Cseméntárgyár kétszeres sztahanovistái. — Azért olyan jóleső számunkra ez az üdülés, mert nem csupán két nagyon kellemes hetet jelent, hanem egyben munkánk elismerését is.”

De ugyanezt fejezi ki Pálfi András elvtárs levele is:

„A múltban nem sok becsülete volt a dolgozó embernek. Nyaralásra nem igen gondolhattak. Ma legfőbb érték az ember. De különösen nagy becsülete van a munkájában élenjáró, jól teljesítő dolgozóknak. Ezren és tízezren nyaralnak évente az ország legszebb helyein jó munkájuk jutalmaként. Boldog vagyok, hogy én a MEVIEP Választás vasas dolgozója is köztük lehettem. A Balatonzánkai üdülőben nyaraltam” — írja Pálfi elvtárs.

De nemcsak üzemi dolgozóink részesülnek évről-évre ilyen megfizető kitüntetésben, hanem a mezőgazdasági munkákban élenjáró, beadási kötelezettségüket becsületesen teljesítő dolgozó parasztok is. Így jutott el Parádra a 6 és fél holdas polgári Kiss Lajos és vele együtt még sokan falvaink dolgozói közül. Országunk legjobb üdülőiben érezhetjük pártunk és kormányunk megbecsülését, szeretetét. A különböző üdülőkben számos értelmiségi nyaral és megteltek az úttörő üdülők is.

Majsicz Miklós, hajdúböszörményi tanuló Balatonalmádiban nyaral. Innen írja: „Miénk a magyar tenger, a Balaton. Pihenés, tanulás, játék, sport váltakozik a programunkban. Boldog és vidám az élet a balatonalmádi úttörő üdülőben. Ilven éltem csakis

szabad, független nép ifjúságának lehet, olyan országban, mint amilyen a mi hazánk.”

Még sok levelet lehetne felsorolni, idézni. Mind azt bizonyítja: munka után édes a pihenés, de különösen édes a jól végzett munka után. Azonban nemcsak a pihenés esik jól a munka után, hanem a munka is a pihenés után. Felfrissülve, fokozott munkakalendülettel térnek vissza dolgozóink az üdülőkből. „Köszönetemet fejezem ki a pártnak, a szakszervezetnek és a Vállalatnak — írja Bachmann Gyuláné, a debreceni BELSPED dolgozója, — hogy Balatonföldváron üdülhettem. Alig tértem haza, most meg a kislíam mehet nyaralni. Eddig is igyekeztem munkahelyemen a legjobb tudásom szerint eleget tenni kötelességemnek, de ezek után ígérem, hogy még sokkal jobb munkával igyekszem elősegíteni öt éves tervünket és erősíteni a békefrontot.”

A fokozott munkakövetés és kötelességérzet fejeződik ki Danka Antal elvtársnak, a Tancsics Cipőgyár sztahanovista szabásának sorából is: „Eltetem felejthetetlen emléke marad üdülésem Hévíz-fürdőn. En még életemben nem voltam üdülni, nem tudtam, hogy mit jelent az ember életében az, hogy minden gond nélkül tölthet el két kellemes hetet ilyen gyönyörű vidéken. Most érem csak, hogy mit jelentett számomra ez a két hét. Felfrissülve láthattam munkához és még nagyobb lendülettel igyekszem segíteni öt éves tervünk sikerét, építeni a szocializmust.”

Pártunk és kormányunk nagy gondot fordított eddig is a dolgozók üdültetésére, gazdaságpolitikánk alapján azonban még nagyobb támogatást biztosít az üdülők és általában az üdültetés fejlesztésére. Hazánk legszebb tájain közel 400 üdülőház áll a dolgozók rendelkezésére, ez a szám azonban állandóan emelkedik. Az üdülőkhöz ezernyi szórakozás várja a dolgozókat, az ellátás az élelmezés bőséges és jöminőségű. Az idén már megszüntették azt a helytelen módszert is, hogy a friss élelmiszereket gyakran több száz kilométerről szállították az üdülőkhöz, ahelyett, hogy a legközelebb eső településekről szerezték volna be. Az új, ésszerűbb elosztási módszer lehetővé teszi, hogy az üdülők frissebb élelmiszereket kapjanak. Balatonföldváron például az üdülők hússal és friss zöldséggel történő ellátására külön gazdaság létesült, sertéshizlalóval, veteményeskerttel. A nagyobb üdülőkhöz központi konyhákat állítanak fel, ahol a munka jelentős részét gépek végzik. Eddig Budapestről vitték a süteményeket a különböző üdülőhelyekre, most a nagyobb üdülők konyháin felállított cukrászat készíti el ezeket.

Népi államunk mindent elkövet annak érdekében, hogy a jó munka jutalmát, az üdülést minél kellemesebben tölthessék el dolgozóink, vidáman, boldogan élvezhessék az üdülés örömeit, a pihenés és szórakozás közben új erőt gyűjtsenek a további munkához.

Élüzem lett az egyeki gépállomás

Az egyeki gépállomás másodjára kapja már meg a nagy megbecsülést, jelentő élüzem címet. Első ízben csak a második fokozatot kapta meg, most azonban az első fokozatot és a vele járó 5000 forintot.

Vasárnap délelőtt Keresztes Mihály, a földművelésügyi miniszter első helyettese személyesen adta át az egyeki gépállomás dolgozóinak az élüzem jelvényt.

Büszkék lehetnek az egyekiek, mert rajtuk kívül még csak hat gépállomás kapta meg az országban a nagy megbecsülést jelentő kitüntetést. Vasárnap adták át a MEDOSZ megyei vándorzászlaját is a megye legjobb gépállomásán.

Az egyekiek Kiss János gépállomási igazgató vezetésével példamutatóan dolgoztak. Tavaszi talajmunka tervüket 269 százalékra teljesítették igen jól gazdálkodtak, mert üzemanyag fogyasztásuk 73,1 százalék volt s ezzel 26.426 forintot takarítottak meg. Az alkatrészt megtakarításánál 80 százalékot értek el, ez készpénzben 7952 forint megtakarítást jelent. Az egy normálholdra eső önköltséget 18,9 százalékkal csökkentették.

Munkájukat mindig idejében végezték, segítették a termelészövetkezeti csoportokat az új módszerek bevezetésével, területükön a vetés 50 százalékát keresztorsoron végezték.

A jó munkát azzal érték el, hogy érvényesült a kollektív vezetés és a pártszervezet ellátta feladatát.

Az ünnepély keretében kiosztották az üzemanyag megtakarításokért járó jutalmakat és 4760 forint került szétosztásra. Kovács Kálmán traktoros például 622 forintot, Gordó István brigádvezető 648 forintot kapott.

Az egyekiek, élüzemhez méltóan harcolnak a cséplés frontján is. A megye legjobb cséplőgépes Varga Ferenc is egyeki traktoros.

Üzemeink pártunk politikájának, a kormány új programjának sikeres megvalósításáért

A Ruhagyár versenykihívása

Pártunk Központi Vezetősége által kidolgozott kormányprogramot gyárrezslégünk minden dolgozója előtt ismertettük meg, beszéltük. Tetteinkkel harcolunk a nagy célkitűzések megvalósításáért.

Mi, ruhaipari dolgozók megértettük, hogy az országnak, a dolgozóknak, egyre jobb és több ruhára van szüksége. Éppen ezért akarjuk ellátni hős bányászainkat kifogástalan minőségű egyenruhával. Ennek megvalósítása érdekében versenyre hívjuk a férfiruhaipari minőségi üzemeinket a Zsédely mozgalom keretében az

alábbi pontok szerint és vállaljuk: Gyárrezslégünkben a belső viszályt, amelyet jelenleg 1,8 százalékos, augusztus 20-ig 0,8 százalékkal csökkentjük. A gyártott munkadarabokat elsőosztályú minőségben készítjük el és adjuk át a felvevő szerveknek.

Vállaljuk, hogy gyárrezslégünkben augusztus 20-ig az igazolatlan mulasztásokat és késéseket teljesen megszüntetjük, amit első sorban jó felvilágosító munkával és neveléssel érünk el.

Augusztus 20-ig 15 új sztahanovistánk lesz.

Vállaljuk, hogy üzemünk min-

den szalagjánál, csoportjánál, társadalmi ellenőroket állítunk be a minőség fokozottabb ellenőrzésére.

Augusztus 20-ig a megengedett energia fogyasztásunkat 2 százalékkal csökkentjük és 38 ezer forint értékű anyagot és készleket takarítunk meg.

Ezúton hívjuk csatlakozásra Hajdú-Bihar megye összes könyvnyomtatási üzemét. A gyárrezslég dolgozóit nevében:

Szathmári Erzsébet párttitkár,
Szabó Sándor gyárrezslég vezető,
Borbély Gáborné U. B. elnök,
Farkas Ferenc Zsédely-titkár.

Két példamutató brigád

A Hajdú-Biharmegyei Sütő- és Tésztaipari Vállalat üzemei az augusztus 20-i versenyzakaszra 78.822 forint értékű vállalat teljeit. Ebből július első dekádjában már 26.678 forintot teljesítették. A jó eredmény elérésében nagy

szerepe van a hármast üzemrészeknek.

A hármast üzem Béke és MSZT brigádja eddig is példát mutatott. Április 4-től június 30-ig 63.278 forintot takarított meg népgaz-

daságunknak. A két brigád tagjai élenjárnak a munkafegyelem betartásában is. Ennek köszönhető, hogy a jó példát követve a hármast üzem valamennyi dolgozója betartja a tízperces mozgalmat.

A dohánygyári munkások versenyéről

Július 6-án hívta versenyre a debreceni Dohánygyár Hajdú-Bihar megye élelmiszeripari üzeméit. Azóta új sikerek születtek az egyes osztályokon. Az augusztus 20-ára vállalt 12.054 forint értékű július 11-éig 5530 forintot teljesítették.

A Petőfi és Kinizsi anyagmozgató brigádok közötti verseny is új eredményeket hozott. Két héttel ezelőtt a Kinizsi brigád volt az első, aztán a Petőfi megelőzte. 11-én a Petőfi brigád 142 százalékot, a Kinizsi pedig 133-at teljesített.

jesített. Szombatra már fej fej mellett haladtak. Mind a kettő 142 százalékos átlaggal dolgozott. Az osztályok dolgozóinak versenyében továbbra is Csizsár Jánosné sztahanovista ládázár az első: 180 százaléka van.

A dolgozók jobb ellátásáért

A Hajdú-Biharmegyei Vendéglátóipari Tröszt újítási kiállítása

Harminckilenc új ételféleség, számtalan sült, főzelék és tésztaféle ingyeneskísérlettel járulnak hozzá. Feladatunk — hangsúlyozta Nánási elvtárs, hogy az ételipar szerinti kiszolgálás színvonalára emeljük az üzemi konyhákat.

Miután az üzemek küldöttet megizlették az új ételféleségeket, véleményül mondták. A bírálóbizottság több szakácsot, köztük Somorjai Frigyes, a Keletmagyarországi Üzemélelmiszeri Vállalat sztahanovista instruktort, akinek hét újítása van, Miskolczi

Jánosné, aki a pástorgulyást készítette három-, illetve kétszáz forinttal megjutalmazott.

A bemutató tapasztalatai komoly segítséget jelentettek ahhoz, hogy az üzemélelmiszeri foglalkozó vállalatok megújítsák munkájukat. Ezt az is bizonyítja például, hogy a Keletmagyarországi Üzemélelmiszeri Vállalat ebben a hónapban két, a bemutatótömeggyűlésre elfogadott kérelmet vett havi ételiparérbe. Sefánia rántottbordát és vagdalt bészint burgonyaháldóban.

ELŐRE AZ ARATÁSI ÉS BEGYŪJTÉSI BÉKEVERSENY SIKERÉÉRT

30 község fejezte be eddig az aratást

A megyében az aratás munkáját nem sikerült szombatira befejezni, a vállalások teljesítését sokfelől az aratógépek és kom-

bájnok alacsony teljesítése gátolta.

A rozs és ősziárpa aratása a megyében már befejeződött, a

zab aratása megkezdődött, de ősziárpa aratásából még több mint hatezer hold learatatlant, tavaszárpa aratásából pedig kaszára vár még több mint 10 ezer hold.

Az aratásban élenjáró községek

A megyei tanács mezőgazdasági osztályának hétfői jelentése szerint a megyében 30 község fejezte be az aratást. Példástan dolgozó községeink a következők: Egyek, Nyiracsád, Nyitábrány, Újzsemnarmargita, Derecske, Esztár,

Hajdúbogos, Kismarja, Tépe, Bakonszeg, Berettyószentmárton, Biharhorda, Darvas, Gáborján, Hencida, Sáp, Szentpéterszeg, Ujláz, Váncsod, Vekerd, Bedő, Körröszakál, Almós, Bagamér, Hosszúpályi, Kokád, Monostorpályi, Nagyléta, Ujléja, Vértés.

Az aratás befejezése előtt áll még 28 község. Arra számítottak, hogy ezek a községek kedden befejezik az aratást, de a 20-ára virradó éjjel a megyén átvonuló viharral mintegy 35 kilométeres eső zuhogott s ez bizony egy napal visszavágta az aratást.

Kullogó termelőszövetkezetek

A megye termelőszövetkezeteinek döntő többsége már befejezte az aratást, de 66 termelőszövetkezetben még jelentős területeken áll a gabona. Nagymértékű a lemaradás a Debrecen—Maes Nép-tanács, Öndöd—Dózsa, Szepes—

Új Élet, Ujtikos—Új Erő termelőszövetkezeteknél, ahol száznál több hold várja még a kaszát. Sürgős segítséget kell adni a Biharharmadon December 21-nek, a hajdúszováti Új Kenyérnek és Vörös Csillagnak, a csökmői Kos-

suth és Haladásnak, a nagyhegyesi Rákócziaknak. A szemvesztés elkerülése érdekében minden erőt mozgósítsanak ezeken a területeken, vonjanak be külső kéziertőt is, hogy elébe vágjunk a szempergésnek.

Gépcsoportosításokkal gyorsítjuk az aratást

Az aratás gyorsítása szükségessé tette, hogy megváltoztassák az aratógépek és kombájnok me-rendrány tervét és azokból a termelőszövetkezetekből és községek-ből, ahol az aratást már be-

fejezték, az aratógépeket és kombájnokokat a lemaradó területekre csoportosítsák.

Elsősorban az aratást teljesen befejező nagyléteit járás területeiről vezényelték át a gépeket, fő-

leg a debreceni és a nagyhegyesi területekre, ahol legsúlyosabb a lemaradás. Hétfőn reggel már 18 álcsoportosítást hajtottak végre, hogy gyorsuljon az aratás ege-tően sürgős munkája.

Aratógépezők versenye

A megyei géppállomások arató-gépezőinek versenyében az el-ső helyet Dózsa Kálmán (Sárrét-

udvari) tovább tartja, teljesít-ményét 250 holdra növelte. Második Harangi Árpád (Nagykeréki) 172,

harmadik Kiss Sándor (Berettyó-újfalú) 157, negyedik Id. Papp Sándor (Biharkeresztes) 148 hold-as eredményével.

Cseplőgépezetők rangsora

A cseplőgépezetők versenyé-ben ketten túlháladták már a 2000 mázsás teljesítményt. A két élenjáró cseplőgépezető az egye-ki géppállomás dolgozója.

A hétfői értékelés szerint a legjobb sorrendje a következő: 1. Varga Ferenc (Egyek) 2364, 2. Nagy János (Egyek) 2078, 3. Balogh Zsigmond (Biharkeresz-

tes) 1269, 4. Szücs László (Vá-mospércs) 1160, 5. Török Mihály (Hosszúpályi) 1107 mázsás ter-mény cseplésével.

Kombájnosok sorrendje

A kombájnosok versenyében a lemaradt területek és az elesélt mennyiséget figyelembe véve né-műjón a következő sorrendet állapították meg: 1. Csornai János (Sárrétudvari) 225 holddal, 2840 mázsás cseplési-eredményével.

2. Kovács Sándor (Sárrétudva-ri) 205 holddal, 2960 mázsás el-cseplésével.

3. Rácz András (Debrecen) 190 holddal, 2799 mázsás cseplésével.

4. Rácz József (Debrecen) 193 holddal, 2474 mázsás teljesít-ményével.

5. B. Nagy Gyula (Püspökla-dány) 195 holddal, 2168 mázsás gabonai cseplésével.

A megyei géppállomások közül eddig még csak keféő, a berettyóújfalusi és a nagyrabéi telje-sítette aratási tervét.

Lelkiismeretesebb gondoskodást a dolgozókról a komádi és tetétleni állami gazdaságban

Mintegy 835 fő ételmezéséről gondoskodnak a komádi állami gazdaságban. A központban és három üzeme-gyében öt konyhát állítottak fel. A konyha azonban önmagában kevés a dolgozók jó ellátásához, ha nem gondoskodnak róla, hogy főznie is legyen benne. A zsáki üzeme-gyében 180 személy számára főznek és július 14-én kis Gyuláné konyhafelölés még nem tudta, hogy mi lesz másnap az ebéd, mert mint Jenyes Mária főzőnő mondotta, nem volt a raktárban semmi.

Jeneses Mária osztotta az ebédet az aratók-nak, kint a tarlón egy kanál káposztalevest és egy 3 decis kanál petrezselymes újborgonyat egy-egy főre. Könnyen elcsúszott emellett a kivitt lével kiló kenyér is. Ilyen ebéd mellett bizony nem nagyon habad az aratás — mondták a dolgozók. Es ez így is van. Az ebédet izle-tesen készítették el, de hogy miért nem lehetett abból többet főzni, ezt nem tudta megmondani Lupsán elvtárs, a gazdaság igazgatója sem.

Általában nem a legjobb a dolgozókról való gondoskodás a komádi állami gazdaságban. A központ izéses, szépen berendezett éttermében például, aki nem visz kanajat, az nem tud ebé-delni, vagy úgy kell meginni a levest az edény-ből. Elmondották a dolgozók, hogy a herceg-földi határrezzen dolgozóknak nem vittek ki víz-et, az ottani kút poshadt víztől több ember megbetegedett.

Lelkiismeretlen bánásmód ez. A dolgozók jogát háborodnak fel az ilyen nemtörődőség-értés és természetesen, hogy akadályozza a mun-kakérvényeket. Mindezek a hibák azért fordulhat-nak elő, mert a vezetés nem tartja szívügyé-nek a dolgozókról való gondoskodást. Lupsán igazgató elvtárs nem beszél meg a vezetőikkel a legfontosabb problémákat és nem követeli meg, hogy érvényt szerezzenek pártunk politi-kájának: „Legfőbb érték az ember”. Sokáig nem is tudott például arról, hogy a gazdaság dol-

gozói reggelre három deci feketekávé-t kaptak, ami csak edeskes volt, de nem édes. Főth József függetlenített üzemi bizottsági titkár nem látog-at el az üzeme-gyékbe, nem hallgatja meg a dolgozók jogos panaszát és nem is tudhatja, hogy hol kell segíteni.

Levélben hívták fel a figyelmünket arra, hogy a tetétleni állami gazdaságban is hasonló a helyzet. Százhusz arató befejezte a munkát, be-ment a gazdaságba ebédelni. Az ebédőben azon-ban sem asztal, sem ülőhely nincsen, így a föl-dön ülve fogyasztották el az ebédet. Pedig desz-ka is van és a dolgozók már többször felaján-lozták, hogy készítsenek asztalt és padokat. Deh István igazgató azonban nem egyezett ebbe bele.

A brigádszálláson is felhaborított látványos-ság tárul a látogató szeme elé. Ahová 8—10 em-bert kényelmesen el lehetne helyezni, 25—30 em-bert helyeznek el, bár egy ilyen szálláson mind-össze három ágy van, az is pokróc és lepedő nélkül.

Nem fordítanak gondot a dolgozók szociális és kulturális igényeinek kielégítésére. Amit bi-zonyít az is, hogy 120 állatgondozó már több-ször kérte, hogy a vezetés és a sportfelszerelést, hogy szabadedjükben olvashassanak és sportolhassan-nak. Azonban ez is süket fülekre talált. Pedig jogos kérések ezek. A dolgozóknak minden okuk és joguk megvan a népi demokráciánkban ahhoz, hogy követeljék a jó ellátást, kényelmes elhelyezést, könyvet és a sportszert. Meg is van erre a lehetőség, a dolgozó nép állama bizto-sította. Hogy ezt több helyen mégsem érzik a dolgozók, annak a hanyag, lelkiismeretlen, ké-nyelmeskedő bürokraták az okai, akik nem lát-nak túl az iroda fafán, csak követelik a jó mun-kát, de nem teremtik meg annak előfeltételeit. Figyelmen kívül hagyják a párt útmutatását, kormányzatunk intézkedéseit, törvényeit. Rend-re kell utasítani az ilyen vezetőket.

Levelezőink a géppállomások munkájáról

Levelek érkeznek a Néplap szerkesztőségéhez, melyekben ar-ról adnak hírt a tanácsok, ter-melőszövetkezetek, hogy a géppá-lomás segítségével több helyen nem kielégítő az aratás-cseplés gyors befejezéséhez. Ennek okát — he-lyesen — abban látják a levelek írói, hogy „nincs megfelelő el-lenőrzés a géppállomásokon”, vagy „rossz a munkaszervezés, nem tartják be a tervfelvetelmét”. Er-ről ad hírt Lizák Ferenc elvtárs, a kabai Dózsa tiszcs párttitkára is:

— A kabai Dózsa tiszcs-ben egy aratógép dolgozik (helyesebben dolgozna), terv szerint 170 hold-dal kellene learatni vele (ennyi

az aratógépkezelő vállalása), ed-dig azonban — közel három het-óta — csupán 30 holdat aratott le. Ha a nádudvari géppállomás vezetősége jobban figyelemmel kísérrné a munkát, alaposabban ellenőrizné és felelősségre vonná a hanyag dolgozót, nem volna ekkora különbség a vállalás és a teljesítés között. A rossz munka azt eredményezi, hogy a tagság kezd el lebecsülni a gépi munkát, pedig nem a gép a hibás, hanem aki vele dolgozik és az, aki fi-gyelman kívül hagyja, hogy se-gíjt-e, vagy pedig felelőtlenség-gel súlyosan megkárosítja a traktoros a termelőszövetkezeti csoport tagságát.

Lizák Ferenc párttitkár.

Nagyobb segítséget várunk a debreceni géppállomástól...

Számtalan példát lehetne fel-hozni arra, hogy a debreceni géppá-lomás nem segíti kellően a ter-melőszövetkezetek munkáját. A nagyhegyesi Kossuth-ban közel négy hete, hogy elküldtek egy kombájnt, de eddig körülbelül 36 hold kalászt aratott le. Vagy az Alkotmány tiszcs-ben azért nem halad a tarlóhántás, mert a géppállomás vezetősége nem ad erőt a traktorosnak, hogy „nincs traktoros”. Ez a válasz

azonban nem elfogadható. A géppá-lomásnak kötelessége elvégez-ni a vállalt munkát. A miniszter-tanács határozata is megszabja, hogy a tarlóhántást el kell vé-gezni. Enélkül másodvetési tervét sem tudja teljesíteni a csoport. Ez pedig kárt jelent mind a nép-gazdaság, mind a tagság szem-pontjából.

Varga Gyula VB. elnök Nagyhegyes.

A kis Bacsó Mária

Reggelenként, ha áthalad a gyár tagos udvarán a pompázó virággyűjtő s már bő termésteigé-rő gyümölcsfák közelében az if-júság derűjét s hervodhatatlan szépségét látja. Lángol, kacag ilyenkor minden, pajkosan csil-lognak az ablakok a júliusi nap fényáporában, fehér gözi röpít a kázdánház szélére: az állatszőn üde és kék levegőben. Kis kosár-ral a kezében barna vászontuhá-ban Bacsó Mária cigarettacsoma-goló úgy el tudja nézni a képet, míg szíve megfoly boldogsággal s egy dalba kezd lassan, észre-vételen.

Még három hete dolgozik a Dohánygyárban. Szinte az is-kolapadot cserélte fel a munka-paddal, az általános iskola VIII. osztályából jött ide. A vizgán a tanító így búcsúztatta őket: „Most kimentek és szétszédtek az élet-be. De sose felejtsetek el: nálunk a munka már becsület és dicső-ség dolog! Legyetek jó harcosai, bátor katonái épülő hazánknak, álljatok helyt becsülettel.”

Bacsó Mária a maga 17 életév-ével s néhányhetes tapasztaláva-val már is megkezdte tettekre vá-ltani a tanultakat. A cigaretták 10 és 100 ezreit küldi tovább a négy-szögletes kartondobozokba. Erdemes megfigyelni, milyen szem-káprázató ügyességgel dolgozik. Két keze mint a mololla jár, öto-sével húzza le a bádoglemezről készült csuzdáról a cigarettákat. Mikor 150 darab együtt van, a formába helyezett papírlapra húzza, becsomagolja és leragasz-tja. Mindez csupán néhány másodperc alatt történik és sokszor alig lehet szemmel kísérrni a szá-malék ellenére is egybefolyó mű-veletet. Negyszázötven, négy-száznyolcvan doboz készült így el naponta, 70—75.000 darab Kos-suth kerül elrendezetten, kato-nás sorrendben a kartondobo-zokba.

Nem könnyű ezt így megcsi-nálni s általában 130—140 szá-zalékre teljesíteni a normát. Vas-szorgalom kell hozzá. A minőségi követelmények betartása is igen fontos. Ha például eggyel ke-nebb cigarettá kerül a csomagok-ba, ez mindenképpen a dolgozó-kat károsítja meg. A hibátlan, a szelímetes csomagolás is a dol-gozó érdekeiben történik s a fo-kozottabb igények kielégítését szolgálja.

A félkészáru terem „kis ujon-

ca” ez az örökké ragyogó, ne-velő szemű munkástány, aki sosem adja el a társainak Rózsa Kat-olinnal, Szénási Annával. Munká-ja minőségben is kifogástalan, iz-léses és dicséretreméltó.

Persze a dolog először nem ment csak úgy magától. A kezdés napjaiban ugyancsak nehézkes volt Bacsó Mária számára a szá-molás. Sokat gondolkozott rajta, hogy csinálhatna jobban? Elő-ször csak kefélsével, majd „ke-sőbb harmasával számolt: de így nem haladt jól a munka. Ekkor jött segítségére Szénási Zoltánné sztahanovista teremvezető. Meg-mutatta módszerét. Kétkézrel dol-gozott és ötösével számolta a ci-garettákat. Bacsó Mária az új módszert rögtön megpróbálta. Nem ment. Sokszor összefojt elölte a sor. A számolással sem volt rendben. Már-már elkedvet-lenedett, de mégis csak újból kezdte. Eszébe jutott tanítójának szava s a fiatalok DISZ-tagok nagy kötelessége. S ha nem is 24 óra alatt, de harmadnapra már kivívta első nagy győzelme-t: százhusz százalékot teljesített!

Most július utolsó harmadja-ban a VIT sikeréért harcol Bacsó Mária s a vezetésével dolgozó Komszomol brigád. Augusztus 2-tiszteltetére a 115 százalékot os-tronmolják. Mária-nak július 16-án 113 százalék volt a napi átlagi s hozzájárulása a béke nagy ügyé-hez. A legmagasabb százalék ez, amit eddig elért.

A brigád, illetve a részleg tagjai Bacsó Mária, Rózsa Katolinn, Szénási Anna, Nagy Juliánna, Szabó Erzsébet, Pócsi Sándorné a péntek mozgalomban is részt-vesznek. A múlt héten is 40 óra alatt teljesítették a heti tervet és 40.000 cigarettát csomagoltak az előíránnyaton felül. De ez még csak a kezdet, csak az első hí-radás a dohánygyártak péntek mozgalomáról. A továbbiakat is ö-k várják majd: ezütközettel, szüök-kei, ügyességükkel.

Eddig szólt a történet. Bacsó Mária-ról, a 17 éves kis diszist lányról. De korántrésen vége. Mert, ha nevé ma ott szerepel a versenytablakon, holnap már a sztahanovista szülek, újabb győ-zelmekért indul harcba. Annak a nagy hadseregnek tagja ő, mely az új fiatalok lelkesedésével, a haza önzetlen szolgálatát, a term-mundennapos teljesítését tűzi zászlajára.

